

746**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 26 września 2001 r.

w sprawie zatwierdzenia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chorwacji o międzynarodowych przewozach drogowych osób i ładunków, sporządzonej w Zagrzebiu dnia 30 września 1994 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdziła w dniu 28 lutego 1995 r. Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chorwacji o międzynarodowych przewozach drogowych osób i ładunków, sporządzoną w Zagrzebiu dnia 30 września 1994 r.

Zgodnie z artykułem 20 umowy weszła ona w życie w dniu 1 kwietnia 1995 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *J. Widzyk*

747**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Estońskiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Tallinie dnia 9 września 1992 r.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Estońskiej, pragnąc ułatwić i przyczynić się do rozwoju przewozów drogowych podróźnych i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Zakres stosowania**

1. Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do przewozów podróźnych i ładunków, pochodzących z lub przeznaczonych na terytorium jednej Umawiającej się Strony, w tranzycie przez to terytorium oraz między państwem trzecim a terytorium drugiej Umawiającej się Strony i na odwrót, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium jednej z Umawiających się Stron.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie zezwala przewoźnikom jednej Umawiającej się Strony na wykonywanie przewozu podróźnych lub ładunków między dwoma miejscami znajdującymi się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2**Definicje**

1. Określenie „przewoźnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę bądź w Rzeczypospolitej Polskiej, bądź w Republice Estońskiej, która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej Państwa.

2. Określenie „pojazd” oznacza:

- a) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany lub przystosowany, z punktu widzenia jego wykorzystania, do wykonywania przewozów drogowych ładunków lub do ciągnięcia pojazdów przeznaczonych do tych przewozów,
- b) zespół pojazdów złożony z pojazdu spełniającego warunki wymienione w punkcie a) niniejszego ustępu oraz z przyczepy lub naczepy,
- c) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, wyposażony w specjalne urządzenie zamontowane na stałe i stanowiące jego integralną część, które nie jest traktowane jako ładunek,
- d) pojazd przeznaczony do przewozu więcej niż 9 osób, łącznie z kierowcą.

Artykuł 3**Regularne przewozy podróźnych**

1. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać regularne przewozy podróźnych autobusami między terytoriami obu Umawiających się Stron oraz w tranzycie przez ich terytoria, po uprzednim otrzymaniu zezwolenia.

2. Określenie „regularny przewóz podróźnych” oznacza przewóz podróźnych na określonej trasie, według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio ustalonych i ogłoszonych.

3. Właściwa władza każdej Umawiającej się Strony wydaje zezwolenia na część przewozu wykonywaną na jej terytorium.

4. Właściwe władze Umawiających się Stron określą w protokole wykonawczym do umowy sposoby

i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystywania.

5. Przewóz wahadłowy jest traktowany podobnie jak przewóz regularny.

Artykuł 4

Nieregularny przewóz podróżnych

Przewozy podróżnych autobusami, inne niż przewozy regularne, nie podlegają wymogowi uprzedniego uzyskania zezwoleń właściwych władz Umawiających się Stron, pod warunkiem że:

- a) pojazd przewozi tę samą grupę podróżnych na całej trasie bez wymiany lub pozostawienia podróżnych w trakcie podróży,
- b) przejazd z podróżnymi odbywa się w jednym kierunku, a w kierunku przeciwnym następuje przejazd autobusu w stanie próżnym i na odwrót.

Artykuł 5

Przewóz ładunków

1. Przewoźnicy każdej Umawiającej się Strony mogą wykonywać przewozy ładunków oraz wykonywać przejazdy w stanie próżnym:

- a) między miejscem położonym na terytorium jednej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- b) w tranzycie przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- c) między miejscem położonym na terytorium jednej z Umawiających się Stron a miejscem położonym na terytorium państwa trzeciego i na odwrót.

2. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mają prawo zabierania ładunku powrotnego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 6

Zezwolenia

1. Z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 7, przewozy ładunków wymienionych w artykule 5 mogą być wykonywane jedynie na podstawie zezwoleń wydanych uprzednio przez właściwą władzę państwa rejestracji pojazdu w imieniu właściwej władzy drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie zezwolenia, wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Zwolnienia z wymogu zezwoleń

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:
 - a) rzeczy przesiedlenia,
 - b) materiałów i przedmiotów, w tym dzieł sztuki, przeznaczonych na targi, wystawy lub na imprezy

o charakterze niehandlowym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

- c) materiałów i przedmiotów przeznaczonych wyłącznie dla celów reklamowych i informacyjnych,
- d) sprzętu, przedmiotów i zwierząt przeznaczonych na imprezy teatralne, muzyczne, filmowe lub sportowe dla cyrków, targów, kiermaszy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- e) sprzętu przeznaczonego dla wykonywania zapisów radiofonicznych, zdjęć filmowych lub telewizyjnych, stanowiących wyposażenie ekip profesjonalnych,
- f) zwłok,
- g) pojazdów, które uległy awarii, i pojazdów pomocy technicznej,
- h) wykonywane pojazdami o ładowności do 3,5 t i masie całkowitej do 6,0 t.

2. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 15, jest upoważniona do zmiany zakresu stosowanych zwolnień przewidzianych w ustępie poprzednim.

Artykuł 8

Kontyngent

1. Zezwolenia na wykonywanie przewozów ładunków są wydawane w granicach kontyngentów, ustalanych we wspólnym porozumieniu każdego roku przez właściwe władze Umawiających się Stron.

2. Kategorie zezwoleń, warunki i sposoby ich wykorzystywania zostaną ustalone w protokole wykonawczym do umowy.

Artykuł 9

Przewozy wymagające specjalnego zezwolenia

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita lub rozmiary z ładunkiem lub bez przekraczają normy dopuszczone na terytorium jednej Umawiającej się Strony, wymagają zezwolenia specjalnego wydanego przez władze tej Umawiającej się Strony.

2. Zezwolenie specjalne, o którym mowa w ustępie 1, może ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy.

3. Zezwolenie specjalne na przewóz obejmuje zezwolenie na przewóz, o którym mowa w ustępie 1 artykułu 6 niniejszej umowy.

4. Każda Umawiająca się Strony zastrzega sobie prawo wymagania zezwoleń specjalnych na przewozy materiałów niebezpiecznych, wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

Podatki i opłaty

1. Przewozy podróżnych i ładunków, wymienione w niniejszej umowie, podlegają podatkowi i opłatom obowiązującym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Komisja Mieszana może uzgodnić częściowe lub całkowite zwolnienie z podatków lub opłat, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 9 ustęp 1.

Artykuł 11

Paliwo i części zamienne

1. Paliwo znajdujące się w normalnych zbiornikach zainstalowanych w pojazdach jest zwolnione od opłat celnych i innych należności. Przez „normalny zbiornik” należy rozumieć zbiorniki, w które pojazd jest konstrukcyjnie wyposażony.

2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ awarii na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, są zwolnione od opłat celnych, podatków i innych należności pobieranych na podstawie przepisów prawnych obowiązujących na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Części wymienione powinny być wywiezione z powrotem lub zniszczone pod kontrolą celną.

Artykuł 12

Kontrola

Zezwolenia i inne dokumenty, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy oraz prawa wewnętrznego, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na każde żądanie organów kontrolnych.

Artykuł 13

Ustawodawstwo wewnętrzne

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, jak również załogi pojazdów powinny przestrzegać podczas swojego pobytu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przepisów prawnych obowiązujących na tym terytorium, dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego.

2. Zagadnienia nieuregulowane w niniejszej umowie bądź w innych konwencjach międzynarodowych, których stronami są Umawiające się Strony, będą załatwiane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 14

Naruszenia

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej umowy przez przewoźnika jednej z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe władze tej drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium naruszenia miały miejsce, mogą zwrócić się do właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia,
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Władza, która podjęła powyższe środki, poinformuje o tym właściwą władzę drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają sankcji przewidzianych w ustawodawstwie obowiązującym w państwie, na którego terytorium naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 15

Stosowanie umowy

1. Wykonanie postanowień niniejszej umowy powierza się właściwym władzom Umawiających się Stron. Właściwe władze Umawiających się Stron powołają w tym celu Komisję Mieszaną.

2. Komisja będzie się zbierała na wniosek jednej z Umawiających się Stron. Posiedzenia Komisji będą się odbywać na przemian na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Estońskiej.

3. Komisja uzgodni protokół wykonawczy do niniejszej umowy.

Artykuł 16

Wejście w życie i ważność umowy

1. Niniejsza umowa podlega przyjęciu zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie w dniu ustalonym w drodze wymiany not dyplomatycznych, stwierdzających to przyjęcie.

2. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może oba być wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Umawiających się Stron. W takim przypadku utraci moc po upływie 60 dni od dnia notyfikacji.

3. Niniejsza umowa będzie stosowana prowizorycznie od dnia jej podpisania.

Sporządzono w Tallinie dnia 9 września 1992 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i estońskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Republiki Estońskiej

Kokkulepe

Poola Vabariigi Valitsuse ja Eesti Vabariigi Valitsuse vahel rahvusvaheliste autovedude korraldamises

Poola Vabariigi Valitsus ja Eesti Vabariigi Valitsus juhindudes soovist hõlbustada ja kaasa aidata reisijate ja kauba autodega veo arendamisele kahe maa vahel ja ka transiidina läbi nende territooriumide, leppisid kokku alljärgnevas:

Artikkel 1

Rakendusvaldkond

1. Käesoleva kokkuleppe tingimused on kummagi lepinguosalise territooriumilt toodava või sinna suunatud reisijate ja kauba veo kohta, transiidina läbi nende territooriumide, samuti ühe lepinguosalise territooriumil registreeritud transpordivahenditega muudest maadest teise lepinguosalise territooriumile ja vastupidi teostatavate vedude kohta.

2. Ükski käesoleva kokkuleppe tingimus ei luba teostada reisijate ja kauba vedu ühe lepinguosalise vedaja poolt teise lepinguosalise territooriumil asuva kahe punkti vahel.

Artikkel 2

Definitsioonid

1 Mõiste „vedaja“ tähendab isikut või juriidilist isikut, kes elab või kelle viibimiskoht on kas Poola Vabariigis või Eesti Vabariigis ja kel vastavalt oma maa seadustele on õigus teostada rahvusvahelisi autovedusid.

2. Mõiste „sõiduk“ tähendab

- a) mehhaanilise ajamiga autotranspordi vahendit, mis on konstrueeritud või kohandatud kauba vedamiseks maanteel või selliste vedude teostamiseks ette nähtud transpordivahendite pukseerimiseks;
- b) autorongi, mis koosneb käesoleva punkti alapunktis a) märgitud tingimustele vastavast autotranspordi vahendist ja poolhaakest või haakest;
- c) mehhaanilise ajamiga autotranspordi vahendit, millele on statsionaarselt monteeritud eriseade, mis on tema lahutamatuks koostisosaks ja mis ei ole käsitletav kui koorem;

- d) autotranspordi vahendit, mis on ette nähtud rohkem kui 9 inimese veoks, juht kaasa arvatud.

Artikkel 3

Regulaarne reisijate vedu

1. Kummagi lepinguosalise maa vedajad võivad teostada regulaarseid reisijate vedusid autobussidega lepinguosaliste maade vahel, samuti transiidina läbi nende territooriumide pärast seda, kui eelnevalt on selleks luba saadud.

2. Mõiste „regulaarne reisijate vedu“ tähendab reisijate vedu kindlaksmääratud marsruudil vastavalt sõiduplaanile, eelnevalt kehtestatud ja teatavaks tehtud tariifide alusel.

3. Kummagi lepinguosalise pädev ametiasutus annab välja loa marsruudi selle osa kohta, mis on tema territooriumil.

4. Lepinguosaliste pädevad ametiasutused kehtestavad käesoleva lepingu täitmise protokollis lubade väljaandmise ja nende kasutamise viisi ja tingimused.

5. Pendelvedusid käsitletakse analoogiliselt regulaarvedudega.

Artikkel 4

Mitteregulaarne reisijate vedu

Reisijate veoks autobussidega, mis ei ole regulaarne vedu, ei ole vaja lepinguosaliste pädevate ametiasutuste eelnevat luba juhul, kui

- a) sõidukiga veetakse sama reisijate gruppi kogu marsruudi kestel reisijaid vahetamata ja maha panemata;
- b) reisijate vedu toimub ühes suunas ja vastassuunas autobuss sõidab tühjalt tagasi ning vastupidi.

Artikkel 5

Kaubavedu

1. Ühe lepinguosalise vedajad võivad teostada kauba vedu ja tühisõite:

- a) ühe lepinguosalise territooriumil asuva punkti ja teise lepinguosalise territooriumil asuva punkti vahel;
- b) transiidina läbi teise lepinguosalise territooriumi;
- c) ühe lepinguosalise territooriumil asuva punkti ja mõne muu riigi territooriumil asuva punkti vahel või vastupidi.

2. Ühe lepinguosalise maa vedajad võivad teise lepinguosalise territooriumil koormata autosid tagasisõiduks.

Artikkel 6

Veoload

1. Erandina artiklis 7 loetletud vedudest võib artiklis 5 nimetatud vedusid teostada ainult lubade alusel, mis on eelnevalt teise lepinguosalise pädevate ametiasutuste nimel selle riigi, kus on registreeritud sõiduk, pädevate ametiasutuste poolt välja antud.

2. Lepinguosaliste pädevad ametiasutused annavad käesoleva artikli punktis 1 nimetatud load teineteisele üle.

Artikkel 7

Vabastamine veolubade nõudmistest

1. Veoluba ei nõuta, kui veetakse:

- a) vara kolimisel;
- b) esemeid ja materjale, sealhulgas kunstiteoseid, mis on teise lepinguosalise territooriumil näitustele, laatadele või mittekommertsettevõtjatele määratud;
- c) esemeid ja materjale, mis on eranditult reklaami- ja informatsiooni-otstarbelised;
- d) seadmeid, esemeid ja elusloomi, mis on ette nähtud teatri-, muusika-, kino- või spordialastel ettevõtmistel, tsirkuste või laatade jaoks teise lepinguosalise territooriumil;
- e) seadmeid, mis on ette nähtud raadiolindistuse, kino- ja televisioonivõtete jaoks ja mis on elukutseliste gruppide varustuses;
- f) surnukehasid;
- g) avarii teinud sõidukeid ja tehnilise abi sõidukeid;
- h) kaupa sõidukitega, kandejõuga kuni 3,5 tonni ja kogukaaluga kuni 6 tonni.

2. Artikli 15 järgi moodustatud ühine komisjon on volitatud tegema muudatusi eelnevas punktis määratud loa nõudest vabastamise loetelusse.

Artikkel 8

Määratud kogused

1. Load kauba veoks antakse välja selle koguse piires, mis kehtestatakse igal aastal lepinguosalise pädevate ametiasutuste kokkuleppega.

2. Lubade liik, nende kasutamise viis ja tingimused kehtestatakse käesoleva lepingu täitmise protokollis.

Artikkel 9

Erilubasid nõudvad veod

1. Vedude jaoks, mis teostatakse nende sõidukitega, mille kogukaal ja mõõtmed kas koormaga või ilma koormata ületavad kummagi lepinguosalise territooriumil kehtivaid norme, on nõutav vastava lepinguosalise pädevate ametiasutuste eriluba.

2. Punktis 1 märgitud eriluba võib lubada sõiduki liikumist ainult kindlaksmääratud marsruudil.

3. Vedude eriluba on samaaegselt luba, mis on märgitud käesoleva kokkuleppe artikli 6 punktis 1.

4. Kummalgi lepinguosalisel on õigus nõuda eriluba teise lepinguosalise poolt teostatavate ohtlike ainete vedudel.

Artikkel 10

Lõivud ja maksud

1. Käesoleva kokkuleppega ette nähtud reisijate ja kauba vedu kuulub maksumisele riigimaksude ja -lõivudega, mis kehtivad teise lepinguosalise territooriumil.

2. Ühine komisjon võib kokku leppida käesoleva artikli punktis 1 nimetatud riigimaksudest ja -lõivudest kas osalise või täieliku vabastamise suhtes, peale nende vedude, mis on loetletud artikli 9 punktis 1.

Artikkel 11

Kütus ja tagavaraosad

1. Sõidukitele paigaldatud harilikes paakides olev kütus vabastatakse tollimaksust ja muudest maksudest. Tavalise paagi all tuleb mõista kütusemahutit, mis antud sõiduki jaoks on konstruktiivne seade.

2. Tagavaraosad, mis ajutiselt veetakse sisse teise lepinguosalise territooriumile kas vigastatud või avarii teinud sõiduki remondiks, vabastatakse tollimaksust, riigimaksust ja muudest maksetest, mis seadusandlusega on ette nähtud sisse nõuda teise lepinguosalise territooriumil. Vahetatud tagavaraosad tuleb tagasi viia või tolliteenistuse kontrolli all hävitada.

Artikkel 12

Kontroll

Veoload ja muud dokumendid, mis on vajalikud kooskõlas käesoleva kokkuleppe tingimustega ja sisemise seadusandlusega, peavad asuma sõidukis ja need tuleb esitada kontrollorganite nõudmisel.

Artikkel 13

Sisemine seadusandlus

1. Ühe lepinguosalise vedajad ja samuti sõidukite meeskonnad olles teise lepinguosalise territooriumil peavad täitma sellel territooriumil kehtivaid seadusi, eriti neid, mis puudutavad vedusid ja liiklust.

2. Käesoleva kokkuleppega või rahvusvaheliste konventsioonidega, milles osalevad lepinguosalised, reguleerimata küsimused lahendatakse kummagi lepinguosalise sisemise seadusandlusega.

Artikkel 14

Seaduserikkumised

1. Juhul kui ühe lepinguosalise poolt rikutakse käesoleva kokkuleppe tingimusi teise lepinguosalise territooriumil, siis selle teise lepinguosalise pädevad ametiasutused informeerivad sellest selle lepinguosalise pädevaid ametiasutusi, kelle territooriumil on registreeritud sõiduk.

2. Selle lepinguosalise pädevad ametiasutused, kelle territooriumil rikkumine toimus, võivad pöörduda teise lepinguosalise pädevate ametiasutuste poole, et:

- a) hoiatada vedajat, kes pani toime rikkumise;
- b) ajutiselt, osaliselt või täielikult võtta vedajalt ära õigus teostada vedusid selle lepinguosalise territooriumil, kus rikkumine toimus.

3. Pädevad ametiasutused, kes on tarvitusele võtnud ülaltoodud abinõud, informeerivad sellest teise lepinguosalise pädevaid ametiasutusi.

4. Käesoleva artikli tingimused ei välista sanktsioone, mis on ette nähtud selle maa seadusandlusega, mille territooriumil rikkumine toimus.

Artikkel 15

Kokkuleppe rakendamine

1. Käesoleva kokkuleppe nõudeid on volitatud täitma lepinguosaliste pädevad ametiasutused. Sel eesmärgil moodustavad lepinguosaliste pädevad ametiasutused ühise komisjoni.

2. Komisjon tuleb kokku ühe lepinguosalise ettepanekul. Komisjoni istungid viiakse läbi vaheldumisi Poola Vabariigi ja Eesti Vabariigi territooriumil.

3. Komisjon teeb ühiselt käesoleva kokkuleppe täitmise protokollid.

Artikkel 16

Kokkuleppe jõustumine ja kehtivus

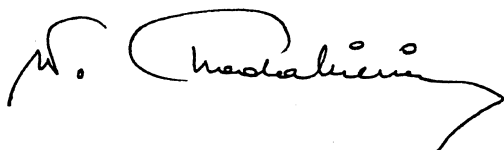
1. Käesolev kokkulepe võetakse vastu kooskõlas kummagi lepinguosalise seadusandlusega ja jõustub päeval, mis on määratud diplomaatiliste nootide vahetamisega tema vastuvõtmise kohta.

2. Käesolev kokkulepe on sõlmitud määramata ajaks. Teda võib katkestada kumbki lepinguosaline noodi esitamisega. Sel juhul ta kaotab kehtivuse 60 päeva möödudes noodi esitamisest.

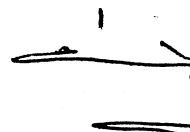
3. Käesolevat lepingut kasutatakse ajutiselt allakirjutamise päevast alates.

Sõlmitud Tallinnas 9. septembril 1992. aastal kahes eksemplaris, poola ja eesti keeles, kusjuures mõlemal tekstil on ühesugune tähendus.

Poola Vabariigi Valitsuse nimel

Eesti Vabariigi Valitsuse nimel

748

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 września 2001 r.

w sprawie zatwierdzenia Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Estońskiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzonej w Tallinie dnia 9 września 1992 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdziła w dniu 1 marca 1993 r. Umowę między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Estońskiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzoną w Tallinie dnia 9 września 1992 r.

Zgodnie z artykułem 16 umowy weszła ona w życie w dniu 30 października 1993 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *J. Widzyk*